

Istrajnost

(Perseverance)

13.01.1963. uveče

Phoenix Az.

Istrajnost

Pozdrav ovoj prijatnoj publici večeras, sestri Vebster i bratu Grinu, i svoj publici, članovima ove zajednice. Za mene je to uvek privilegija da dođem u kuću Gospodnju, i onda, da se večeras ponovo vratim u Njegovu Četvorougaonu crkvu.

2 Sećam se godinama ranije, kada sam prvi put došao u Los Anđelos. Čuo sam o sestri Mekferson, ali ona se popela zlatnim stepenicama pre nego što sam ja došao ovamo. I kada sam otišao prvi put u Los Anđelos, otišao sam gore u šumu Laun. Čuo sam da je tamo bila sahranjena, i popeo sam se gore i stajao sam pored njenog groba i povio glavu i zahvalio Bogu za jedan takav častan život. Od tada, video sam četvorougaoni znak skoro u svakoj naciji gde sam odlazio kao misionar. I imao sam čast da budem u hramu i da čekam u njenoj čekaonici. Pre nego što bi stala za propovedaonicu, imala je tamo jednu prostoriju. I sedeo sam tamo, mnogo večeri, dok sam govorio u hramu, i razmišljao sam o satima tokom kojih je ona duboko razmišljala pre nego što bi stala za propovedaonicu i svetog pristupa otvaranja Božije Reči. I ovde sam večeras, sa nekim od sledbenika koji pokušavaju održati tu poruku u životu: Bog neka je svama i blagoslovi vas.

3 A onda da se vratim nazad sa bratom Grinom, dragim dobrim prijateljem, brat i sestra Grin. I dok sam nedavno bio tamo napolju, i sreo se s njim, rekao sam mu koliko sam nedavno uživao u poruci te pesme, tamo gore kod tih poslovnih ljudi po imenu *Ime Isusa*, ili tako nekako je rekao da se zovu. Još je nisu snimili. Rekao sam mu: “Ja ću biti prva mušterija,” bila je to jedna tako lepa pesma.

4 I pomislio sam da će je možda otpevati za mene kada stignem tamo dole, a i moja žena i deca su tamo nazad i čuli su je. I siguran sam da su i oni takođe uživali. A njegov glas nije...I zaista je dosta poznat u našoj sredini. Ima dosta njegovih snimaka. Kada počnem stvarno da se loše osećam, uđem unutra i imam jedan od tih gramofona, i stavim čitavu gomilu njegovih pesama i sednem i slušam ih. Želim reći ženi koja je tamo nazad, da sam ih

još nabavio. Zaista uživam u njima. One su...One su nebeski odmor, samo da se čuju te Evandeoske pesme, i znati da one nisu pevane samo nekim istreniranim mehaničkim glasom, već dolaze iz srca jednog pravog hrišćanina.

5 On mi je rekao da ima tamo još nekih izdatih. A ja želim da moja žena i oni to pregledaju, da li ima i jedne koju je on izdao a da je mi nemamo i da to obavezno uzmu. Mislim da su ih tamo izložili u predsoblju. I oni su...

6 Znaite, najbitnija stvar koja mislim da je u vezi pevanja, ja to volim. Ja volim uvežban glas, ali ne volim prenaplašeno uvežban glas. Samo da bi videli koliko dugo možete zadržati dah, tako da poplavite u licu, a i tako ništa ne govorite. No ja volim staro dobro pentakostalno pevanje, gde se vi jednostavno otvorite i pevate. Meni se to dopada. A brat Grin to ima, i sestra Grin. I mi znamo da je to podržano i tim horovima i tako dalje. I veoma je lepo to znati, te stvari, da se možemo njih domoći.

7 Dakle, brat Grin i ja smo se prvi put sreli, mislim koliko se ja toga sećam, verujem da je to bio Kansas Siti, kada smo imali tamo skupove. Kako sam ja sedeo napolju...Rekli su: "Pa, još nije vreme do se dođe." No ja sam čekaao napolju u svojim kolima i želeo sam obavezno čuti to pevanje, kada su on i sestra pevali.

8 Tako da sam mu tamo rekao, rekao sam: "Verujem da kada u jednom od ovih dana pređem preko te reke..."

9 Toliko volim pevanje! A ja jednostavno ne znam da pevam. I to je sve. Uvek sam želeo pevati, a jednostavno mi nije išlo. I pokušavao sam pevati jednu pesmu u crkvi, zvanu: "Staromodni skup na staromodnom mestu." I sve sam pokvario. Uzeo sam za ruku svoju ženu kada smo stigli kući i rekao: "Draga, nikada to neću ponovo pokušati, tako pomози mi." Upravo sam...i svi su se skroz zbrkali.

10 Ali u jednom od ovih dana ja ću pevati. I uvek sam mislio, možda tamo sa strane na bregu, gde se sliva Reka Života pored Prestola; gde će biti taj ceo hor otkupljenih, ti veliki glasovi što će biti na bregu, i svi će pevati. Nadam se da je tamo jedno malo drvo koje baca hlad na toj drugoj strani. Ako želite da me vidite, samo dođite tamo. Ja ću tamo sedeti i slušati ih.

11 Ali kada vi stignete preko na svoje mesto, jednog jutra, i stanete na ulazu u vaše mesto; i skroz tamo negde dole, negde dole u šumi, gde je sagrađena neka mala brvnara. Ja ću...Izaći ćete na svoj ulaz i čućete kako neko peva: "Divna milost, kako divan zvuk!" Reći ćete: "Ooo, pa brat Branham je uspeo, jer evo ga ovde. Konačno je stigao tamo." Onda ću biti sposoban za pevanje. A do tada ću samo morati praviti buku radosti Gospodu.

12 Zar nismo srećni? Mi nemamo za šta da se brinemo, ni najmanje. Mi smo usidreni u Hristu i sedimo u Nebeskim mestima, podignuti u milost Uznesenja upravo sada, i sedimo u Njegovom Prisustvu u Nebeskim mestima u Isusu Hristu. Ni sama smrt nas ne može ni dotaći. Usidreni daleko, ništa nas ne može omesti, jednostavno obezbeđeni i čekamo Njegov dolazak. I mi smo zahvalni zbog toga.

13 Dakle, imam još večeras da vozim dvestapedeset kilometara, odmah nakon službe. A sa jednom ugodnom grupom kao što je ova, a treba mi dosta vremena da uopšte i počnem, a onda još duplo toliko da stanem. Tako da ću ja odmah da se bacim na ono što planiram reći, najbrže što mogu. Želim zahvaliti pastiru, i svima koji su udruženi u ovom, za ovu priliku da dođem ovamo, da dam svoje svedočanstvo o Njegovoj milosti u ovoj finoj zajednici.

14 Popeo sam se pre izvesnog vremena, gore na Južnu Planinu i bacio pogled preko doline. Razmišljao sam o pre trideset pet godina kada sam prvi put ušao u ovu dolinu. Kako je rastao ovaj grad i kako se toliko raširio skroz ovde do Maricopa Doline. Upravo toliko daleko dokle doseže pogled, jeste grad. Sedeo sam tamo sa svojom ženom i rekao: "Znaš draga, verovatno pre trista godina, ovde ništa nije bilo izgrađeno već sami kojoti i divlje svinje, i tako dalje, skroz kroz celu zemlju. A onda su došli ljudi i počeli da grade. A onda je počela da se širi civilizacija. A onda su stigli i greh i nasilje."

15 Pomislio sam: "Zar ne bi ovo bilo jedno predivno mesto?" Uvek sam mislio da bih jednog dana voleo živeti u Feniksu. I onda sam ja...gledajući na dolinu, mogao sam skoro osetiti u svom srcu plač, kako bi ovo divno mesto moglo biti kada ne bi ovde bilo

greha.

16 Kako su običnu pustinju petvorili u stambene četvrti! Danas smo vozili gore oko vrha Kemilbleka, gore su divne kuće, skoro kao da ulazite u raj. I onda, bilo bi to divno, ali greh je ovde svugde: boce viskija, nemoral, upravo sve pogrešne stvari, svakakvi saveti i neprijateljske zamke, da bi uhvatio ljudske duše.

Žena mi je rekla: “Pa, Bili, zašto si onda ovde?”

17 Rekao sam: “Draga, to je tama. Ali znaš, tamo ima, u svoj toj tami, postoje male iskre Svetla. To su Božiji izabrani. A ja sam ovde da stanem rame uz rame s njima, da spojim srce sa njima, i svoj glas sa njihovim i da vičem protiv tame.”

18 Zato sam ja ovde ponovo u Feniksu. Neka nam Nebeski Bog pomogne. I nakon što se okonča ovo veče, i ovaj naš mali skup koji prolazi kroz grad, od crkve do crkve, među svim denominacijama Punog Evanđelja. I to se završava sa skupom poslovnih ljudi preko u Ramadi. Verujem da ćemo ostaviti ovde traga, što će značiti da u to malo svetla koje bude rasuto, da će mnoge duše naći Hrista i da će mnogi bolesni ljudi verom biti isceljeni. Već smo počeli da vidimo vidne rezultate.

19 I ja verujem, večeras, da ako bi neki večeras naišli ovamo, pod zaklon i brigu ovog mesta ovde, da bi nešto bilo rečeno kroz pesmu, svedočanstvo, ili kroz čitanje Reči, ili tako nešto, što će učiniti da izađete kroz ova vrata drugačiji nego što ste došli. Pomozi nam svima da to tako bude.

20 I pre nego što pristupimo Reči, pristupimo Autoru kroz molitvu. Pognimo glave na tren. Sa pognutim glavama i srcima klanjamo se pred Bogom, postoji li večeras neki zahtev među ljudima, da ima nešto posebno što bi tražili od Gospoda da vam pomogne? Podignite samo svoje ruke. I skroz dole u svom srcu recite: “Gospode, Ti znaš šta je to.” Hvala vam. Bog vas blagoslovio.

21 Naš Nebeski Oče, mi sada dolazimo u svedovoljno Ime, Gospoda Iusa, znajući ovo da je On obećao: “Ako budete tražili od Oca bilo šta u Moje Ime, biće vam darovano.” Mi prvo dolazimo da bi ispovedili da smo grešili. Činili smo pogrešne stvari. I niko od nas nije dobar, niti jedan. I mi dolazimo da ispovedimo svoje

grehe u Ime Gospoda Isusa. Molimo za oprostaj.

22 I Ti si video večeras podignute ruke ovih ljudi, i Ti znaš šta je pod tim rukama i šta im je potrebno. I ja prinosim svoju molitvu s njihovom, polažem je na oltar i molim za milost, da Ti Gospode daruješ milost i da odgovoriš na svačiji zahtev.

23 Želimo da Ti zahvalimo za ovu crkvu, za njene pastire, i za sve vernike, i sve đakone, i staratelje i sve koji dolaze. Blagoslovi ih Gospode. I znamo da bi naši skupovi i sastajanja bili uzalud, ako se Ti ne bi sreo sa nama.

24 Tako da se molimo, Nebeski Oče, da imamo jednu sigurnost da si Ti sa nama. Nastavi, O, Gospode, da budeš s nama tokom večeri. Pomozi nam. Ako bi ovde, nekim slučajem, bilo onih koji su došli sa ulice, ili sa raskrsnica i ograda ovog sveta, a da su u svom životu bili ravnodušni prema Tebi, neka bi ovo bilo to veče kada bi rekli to svedovoljno “da” Bogu, i predali se, predali se Isusu Hristu.

25 Ako bi tamo bilo bolesnih među nama, Gospode, Ti si veliki Lekar koji nikada nisi omanuo ni u jednom slučaju.

26 Razmišljamo o danu u kome živimo, kada bolesti i velika tama prekriva zemlju. Ali ponovo razmišljamo o tome kada si Ti vodio svoj narod, Mojsije ih je izveo iz Egipta, vodeći ih u obećanu zemlju, skroz dole tokom tog putovanja. A kada su ušli u obećanu zemlju među njima nije bilo niti jedne bolesti.

27 Koliko bi samo lekara voleli da pogledaju u recept koji je imao Mojsije i držao sve te ljude zdravima tokom četrdeset dugih godina. A opet, Ti to nisi sakrio. Ti si nam to svima obznanio, i to je napisano ovde na stranicama, tako jednostavno: “Ja sam Gospod koji lečim sve tvoje bolesti.” Možemo li to uvideti večeras, Gospode, ti bolesni i ljudi u potrebi, da ne postoji bolest za koju ti nemaš lek, dvostruke mere.

28 Blagoslovi čitanje Tvoje Reči. I neka nam srca sada dođu u stanje ozbiljnosti na ovom skupu. Iz svojih srca ispunjenih radošću pevanjem Evanđeoskih pesama, i svedočanstava, i tako dalje, mi smo upravo toliko zahvalni. Neka bi sada čuli Tvoju Reč. I govori nam, Oče, i blagoslovi ove beleške koje su bile pripremljene za večeras, jer mi to tražimo u Njegovo Ime i za Njegovu slavu.

Amen.

29 Ima puno ljudi koji dolaze na službe i žele uvek zabeležiti ono što propovednik kaže, ili što čita iz Pisma. I ako to radite, želim da zajedno sa mnom otvorimo do jednog teksta koji ćemo čitati, koji se nalazi u knjizi Svetog Evanđelja po Mateju, u 15.-oj glavi, od 21.-og do 28.-og stiha. Čitao bih sledeće.

Zatim Isus ode odande i krene u tirsku i sidonsku okolicu.

Gle, žena Kanaanka dođe iz onoga kraja i poviče za Njim, govoreći: "Smiluj mi se, Gospode, Sine Davidov! Kći mi je teško opsednuta zlim duhom."

Ali On joj ne uzvрати ni jedne reči. Nato mu se približe njegovi učenici i zamole ga govoreći:

"Otpusti je jer više za nama."

A On odgovarajući reče: "Ja sam poslan samo k izgubljenim ovcama doma Izraelova."

Tada ona priđe i pokloni mu se govoreći: "Gospode, pomози mi!"

A On joj odgovori: "Nije dobro oduzeti hleb deci i baciti ga psima."

Ona reče: "Istina je, Gospodine, ali i psi jedu mrvice što padaju sa stola njihovih gospodara."

Nato joj Isus odgovarajući reče: "O ženo, velika je tvoja vera! Neka ti bude onako kako želiš." i istoga časa ozdravi njena kći.

30 Ako bih mogao ovo nazvati nekako, o čemu bih želeo govoriti na tren, odnosno par minuta, na temu: *Istrajnost*.

31 Mislio sam, budući da je gospođa McPherson i ta crkva, pošto su uvek toliko galantno podržavali Božansko isceljenje, a mi ne možemo propovedati Puno Evanđelje a da ne propovedamo Božansko isceljenje, zato što je to deo Evanđelja.

32 Sećam se kao mali dečak, da sam čitao jedan članak u jednom od časopisa, *Life* [Život.] ili *Look* [Pogled.], ili u nekom od tih časopisa. Bio sam samo jedno mlado dete. O njima kako su

omalovažavali gospođu McPherson, zato što propoveda Božansko isceljenje, i rekli su da je ona imala neki trik kako je to činila. Rekli su: “Žena koja ima gušu; da ona stavi iglu na prst, a da žena sakrije balon pod haljinu. I onda bi gospođa McPherson položila ruke na tu ženu i zabola bi iglu u balon i to bi izduvalo balon.”

33 Bio sam tada grešnik, ali sam imao bolje shvatanje od toga, da bi razmišljao na taj način. Ako bi igla ubola balon on bi eksplodirao. Tako da sam rekao: “Bez sumnje je da progone tu ženu.” I onda kada sam postao radnik u vinogradu, shvatio sam kroz šta je ona prolazila. Zastupajući istinu, neprijatelj će vas uvek mrzeti.

34 Reč *istrajnost* znači biti, mislim po Vebsteru, “uporan.” Biti uporan, “uporan u postizanju cilja.” I svaka osoba na zemlji, ili koja je ikada bila na zemlji, koja je ikada nešto postigla, imala je...koja je ostvarila ma šta, morala je biti istrajna. Prvo morate biti sigurni, gde ste usidriili svoju veru.

35 Dakle, vera nije neka stvar koja tako olako pluta okolo, i neka vrsta...mi bi to nazvalim uličnim jezikom, hokus-pokus. Vera može biti na ispravnom mestu samo kada je položena na nešto što je čvrsto.

36 Ako bih vam rekao da izađete napolje i da stavite svoje ruke na to drvo i budete isceljeni, mogli biste sumnjati u to. Zašto? Nemamo na čega da se oslonimo u tome. Jedino biste imali moju reč. I ako bih vam rekao da se operete u nekoj vodi ovde napolju u dolini, da ćete od toga biti isceljeni, to bi zavisilo od toga koliko poverenje imate u mene.

37 “A vera dolazi od slušanja.” Slušanja čega? “Reči Božije.”

38 Radi toga, ako je ovo Reč Božija, a jeste, ono što Ona uči, mi na tome možemo počivati. Bog se ne može promeniti. Bog mora zauvek ostati Bog. Njegova Reč mora biti upravo istina u ovom dobu kao što je to bila i u ma kom drugom.

39 Dakle, mi smo konačni. Mi možemo nešto reći ove godine, a možda čak već sutra moramo to povući. Zato što, nismo sasvim sigurni, zato što smo ograničeni. Mi samo pretpostavljamo. A *pretpostavljati* znači “upustiti se u avanturu bez autoriteta.”

40 Ali kada Bog nešto kaže, to je savršeno. On ne mora to

menjati. “Abraham se nije kolebao u vezi Božijih obećanja zbog nevere, već je bio jak, slaveći Boga, zato što je znao da ih je On u stanju ispuniti, ili da ih održi, ili da učini ono što je On obećao.” Dakle, ako Bog ikada nastupi na sceni sa nekim obećanjem, onda prva odluka koju je On doneo, mora zauvek ostati ista. To se nikada ne može promeniti. To se ne može izmeniti, zato što je On beskonačan. A sve što je beskonačno to nikada nije imalo ni početka ni kraja. Tako da On to ne može opozvati sledeće godine i reći: “Pogrešio sam.”

41 I onda, ako je to bila Njegova odluka, onda svaki čovek koji čini to isto, dolazi do iste odluke koju je Bog odlučio za jednog čoveka na temelju njegove vere, da to veruje, On mora reagovati na isti način svaki put kada čovek veruje. Bog mora postupiti svaki put onako kako je On postupio i prvi put, ili je On onda pogrešno postupio. A ko može optužiti Boga da je pogrešno postupio? Bog mora zauvek ostati sa svojom prvom odlukom.

42 “Ako možeš verovati!” Dakle, da bi postigli bilo šta, vi morate postaviti cilj i reći: “Ja verujem u ovo”, i čvrsto se privezati za to, i nastaviti vući, krećući se sve bliže tome, znajući da imate...to je tamo, znajući da tamo ima nečega ka čemu vi idete.

43 Kao što je bilo rečeno, mali dečak sa svojim zmajem, kako drži najlon u svojim rukama. Jedan čovek je rekao: “Šta to držiš, sinko?”

Rekao je: “Svog zmaja.”

A on reče: “Ali ja ne vidim ništa do samo najlon.”

On reče: “Postoji jedan zmaj na njegovom kraju.”

Čovek je pogledao gore i rekao: “Pa ja ne vidim tog zmaja.”

A mali dečak je rekao: “Ne vidim ga ni ja.”

A on reče: “Pa kako onda znaš da imaš zmaja?”

Rekao je: “Osećam povlačenje na drugom kraju.”

44 Dakle, tako je to sa verom. “Vera je supstanca stvari kojima se nadamo i dokaz o stvarima koje ne vidimo.” Dokle god je vaša vera položena na to, i onda usidrena u tome, vi onda stižete do toga. Bez obzira da li vi to možete videti ili ne, vi znate da je to svakako tamo. Vi to zatežete a ona vas vuče. I svaki čovek koji je

ikada učinio nešto vredno, postavio je cilj, a onda je bio uporan, istrajan, da bi to učinio: veliki čovek.

45 Džordž Vašington, zvan “otac naše nacije,” kada je došao u Veli Fordž. Nakon što je bio celu noć na molitvi, dok nije bio sav mokar od snega, skroz iznad pojasa, klečao je u snegu, a onda je sutra ujutu prešao reku Delver punu leda. Kako? On je bio predsednik. On je imao odgovor. Ništa neće opstati na njegovom putu. Iako su meci...meci su prošli kroz njegov kaput, ali ga nisu povredili. On je pokušao...On je želeo nešto postići, i on se puno molio u vezi toga i bio je istrajan. Ništa nije opstalo pred njim.

46 Možete li zamisliti Noa u njegovom vremenu, koliko je Noa bio samo istrajan? A on je bio samo zemljoradnik.

47 A oni su verovatno živeli u još naprednijem naučnom dobu nego što mi to imamo sada, zato što su u tim danima gradili piramide. I ako je ma ko od vas imao privilegiju da bude kraj velike egipatske piramide i video Sfingu i tako dalje, pa to je fantastično videti. Kako su oni uopšte podizali tako visoko te kamene blokove u vazduh, visine skoro jednog gradskog bloka, a bili su teški na hiljade tona! Danas mi to ne možemo isto učiniti. Mi to ne razumemo. Oni su imali nešto.

48 Imali su boje. Imali su nešto čime su mogli balzamovati telo, što bi učinilo da izgleda prilično prirodno i hiljadu godina. Mi nemamo takve slike, boje, i tako dalje, kao što su oni to imali; jedno veliko naučno doba.

49 Ali jednog dana, dok je Noa bio napolju u polju, možda okopavajući svoj usev, Bog mu se pojavio i rekao: “Spremi se za spasenje svoje porodice i sagradi jednu barku. Padaće kiša.”

50 Dakle, mi svi to znamo, za taj predpotopni svet, da tada nije padala kiša. Dakle, to se nije uklapalo sa naučnim gledištem tog vremena. Poruka mu je bila u suprotnosti s time. Bez sumnje da su pametni naučnici mogli doći do njega i reći: “Dakle, pogledaj ovamo, gospodine Noa. Mi imamo instrumente koje možemo ispaliti do meseca i možemo obaviti sva ta naučna istraživanja. A tamo gore nema vode. I kako će uopšte odande doći bilo kakva voda, kada tamo gore nema vode da padne dole? Ti si smešan. Ti radiš nešto od čega nema ništa. Tamo gore nema vode.”

51 Ali Noa je mogao reći: “Bog je rekao da će padati kiša i to rešava tu stvar. Bog je tako rekao.” I sto dvadeset godina on je bio istrajan nasuprot naučnog sveta njegovog vremena, i dalje je tvrdio da je njegova poruka ispravna zato što dolazi od Boga. On je imao pred sobom cilj. On je imao poruku za koju se brinuo i bio je istrajan u činjenju toga. Bez obzira šta bi ostali svet rekao, Noa je čuo od Boga. To je sve što je njemu bilo važno. On je čuo glas. On je bio siguran da je to bio Bog, i on se pripremao za nešto što je svetu bilo veoma luckasto. Ali ipak, Noa je znao da će Bog držati Svoju Reč.

52 Zar to ne bi trebala za nas biti jedna pouka u ovom času? Kao što je Isus rekao: “Kao što je bilo u vreme Noe, tako će biti i u dolasku Sina čovečijeg.” Jedna poruka koja je luckasta za svet. Oni to ne razumeju. Ali ipak, oni koji su došli u kontakt sa Svetim Duhom, znaju da će se On ponovo vratiti.

53 Mogu videti ljude kako su sažaljevali jadnog starog Noa, o tome koliko on zabavnih stvari propušta i stvari ovog sveta i svega što se dešava. Ali Noe je i dalje bio istrajan, držao se dalje toga.

54 Jednog dana Bog je rekao Noi: “U redu, ti si svoje učinio. A sada uđi u kovčeg ti i tvoja porodica.” I...Zapazite, ptice su počele da uleću i životinje su počele da ulaze unutra, dvoje po dvoje. I Noa i njegova porodica je ušla.

55 A uvek su postojali vernici koji su verovali do jedne granice, ja ih zovem; ljudi koji će doći u crkvu, oni će možda uživati u poruci dok hor peva ili nekog pevača, nekog propovednika ili nekog svedočanstva. Oni će uživati u tome, ali doći i biti deo toga, oni jednostavno to neće učiniti. Oni vole da slušaju ali neće biti deo toga. Oni ne žele biti poistovećeni s njima. Oni žele ostati izvan toga na jednoj strani. To je uvek tako bilo i bez sumnje da je to tako bilo i tada.

56 A onda kada su vrata kovčega bila zatvorena, mnogi od tih ljudi su rekli: “Pa, hajdemo do gore i stanimo okolo, pa ako se to ispuni, ako je na primer taj starac bio u pravu. Mi smo svi nekako mislili da je stari prijatelj malo zastranio, ali ja sam uživao dok sam ga slušao kako propoveda, dok je stajao tamo na vratima. I sada znamo da je nešto zatvorilo vrata. Dakle, on je dobar starac. I

ako ispadne da bude tako, ako naiđe neka voda, pa on će nas pustiti unutra.” Vidite li, nemojte verovati...

57 Nemojte iskušavati Božiju dobrotu. Trebate biti sigurni da ste ušli unutra dok još imate priliku da dođete.

58 Onda, kao prvo, znate već, prvog dana. Pogledajte kako Bog ponekad stavlja svoje ljude pod pritisak. I zamišljam da je prvog dana Noa rekao svojoj porodici: “U redu, popećemo se uz stepenice. Dakle, ujutru nebo će biti pomračeno. Nikada ranije nije bilo mračno. Mi to nikada nismo videli. Padaće kiša. I munje će sevati po nebu.” A sutra ujutru izašlo je sunce. Bez ikakvog znaka. Ceo dan Noe i njegova porodica bili su zatvoreni. Pa, stvari su se odvijale upravo kako jesu.

59 Zamišljam kako su ti vernici ali samo do jedne granice rekli: “Ah, stari prijatelj je pogrešio.” Oni su se vratili u grad, jedući, pijući, ženeći se.

60 Zamišljam njegovu porodicu, kakav samo pritisak mora da je bio na tom čoveku. Ali on nije odustao i počeo da kuca na vratima i rekao: “Ljudi, otvorite vrata, pogrešio sam.” Zašto? Znao je da je imao istinu i držao se toga.

61 “Ako nije padala kiša danas, padaće sutra.” To je to. U redu.

62 A onda je došao drugi dan i videli smo da je izašlo sunce. Ono se kretalo baš kao i svakog drugog dana. Ni znaka od kiše. I dalje on je bio istrajan. I svih sedam dana, Noa je sedeo tamo i rekao: “Ako nije padala danas padaće sutra.” Vidite, bio je usidren. Bio je istrajan, strpljiv, zato što je znao da je Bog tako rekao, i to je moralo onda biti tako.

63 I onda konačno, sedmog dana, kada je pogledao kroz prozor, nebo se pomračilo. A vetar je duvao preko brda. Drveće se skroz povijalo. Ljudi su vrištali, nisu znali šta da rade. A nakon izvesnog vremena velike kapljice kiše su se prolomile po prvi put i padale po ulicama. Kanalizacije su se prepunile. Izvori su se otvorili. Voda je počela da se podiže. Ljudi su ušli u svoje čamce, a oni su potonuli. Vetrovi su bili silni. I postajalo je sve dublje i dublje i dublje. Nakon izvesnog vremena došla je i do kovčega. On je gledao kroz prozor.

64 Konačno, ljudi su vrištali, a za njega nije postojao način da ih pusti unutra. On je bio skroz gore u gornjoj priči. Oni su svojim gresima prekoračili vreme milosti. Za njih nije ostalo više ništa. Tada je bilo već prekasno. I konačno, kako li se tek Noa osećao, kada je gledao napolje po ulicama i video te male čamce, bez obzira da li su bili konstruisani od Boga ili ne.

65 Vidite, ljudi tako misle i danas. Da mogu sagraditi svoj sopstveni kovčeg-barku. Oni mogu smisliti svoje sopstveno spasenje. Vi ne možete to učiniti. Bog je načinio za nas spasenje i mi ga moramo prihvatiti. Neki samo od čoveka konstruisan kovčeg-barka neće opstati. Bilo šta što ljudi mogu postići, to je suprotno volji i Reči Božijoj, to neće opstati.

66 Ali kako li je to bilo kada je gospođa Noe i njene snaje, i sinovi, i tako dalje, kada su videli vodu kako nadolazi na kovčeg-barku, a barka je i dalje bila na ravnom. A onda, nakon izvesnog vremena osetili su kako kreće. Ona je plutala. Ooo, Noe je znao, da sve njegovo, ono što je on pokušavao postići, ono što je on učinio, da se njegova poruka tada isplatila. Bili su poneseni. Napuštali su zemlju.

67 Kao što ljudi koji ostaju, ne treba da dođu i samo se rukuju sa pastirem, i da se upišu u knjigu, već da on ostane tamo dok ne oseti kako ga unutra nešto ne ponese, i da krene da pluta tamo napolju verom, znajući da su njegovi gresi prošlost, i da je on usidrio svoju dušu u Hristu, i da postoji nešto što ga podiže sve više i više; istrajan i uporan.

68 Mojsije je bio veoma istrajan, nakon što je bio u Egiptu i ubio čoveka sa svim svojim obrazovanjem i uvežbanošću. A opet je pogrešno postupio, on je pokušao, zato što je verovao u ono šta on može postići svojim obrazovanjem i na svoj sopstveni način. Rečeno nam je da je on bio vojno lice, i ono za šta je on bio obučen da učini, videli smo da je to izneverilo. A kada je to izneverilo, on nije bio istrajan u tome, već je pobeo u pustinju za četrdeset godina.

69 Ali kada je jednom sreo Boga u gorućoj kupini, skinuo je svoju obuću, jer je video Božiju slavu. Video je kako se suvi štap pretvorio u zmiju i ponovo se pretvorio u štap. Video je gubavu

ruku kako se iscelila Božijom silom. I čuo je Božiji glas kako mu govori. Onda ga više ništa neće zaustaviti.

70 Često sam ga opisivao. Nadam se da to nije neki bogohulni način. Jedan stari čovek od osamdeset godina, sa ženom koja je sedela opkoračeno na muli, sa detetom na bedru. A sledećeg dana...A brada mu je visila, sa štapom u ruci, išao je, sa očima usmerenim ka nebu, i vetar je nosio njegovu belu bradu.

A neko je rekao: “Kuda ćeš Mojsije?”

71 “Idem dole u Egipat da pobedim.” Invazija jednog čoveka, izgledalo je nekako čaknuto. Ali Božiji putevi telesnom umu deluju čaknuto. Ali to je dragoceno onome ko je usidren u tome. Oni su znali o čemu su govorili. Oni su gurali dalje. Oh, kakva li je to stvar bila! Noa ili...

72 Mojsije je išao dole u Egipat, nacija od koje se plašio ceo svet, nešto kao što je danas Rusija. Invazija jednog čoveka, starog čoveka, osamdeset godina starog, sa ženom koja je sedela na muli, sa krivim štapom u ruci i ide dole da pobedi. Ta stvar što je svetu izgledala čudno, s time je on učinio. On je nadvladao.

73 Bogu je potrebno da ima samo jednog čoveka, jednu osobu, negde, koja je vezana za Njega, neko ko zna gde stoji i neko ko je istrajan. Onda progonstva, neslaganja, njima uopšte ne smetaju. Otišao je dole da nadvlada i učinio je to.

74 Veoma je komično delovalo kada je tamo stajao čovek nekih 3m visok, ili i više. Verujem da su mu prsti bili 35 cm dugi; sa kopljem u rukama veliko kao veslo; verovatno pola dužine odavde do vrata; stojeći s druge strane, izazivajući Izrael. Saul je bio s druge s trane, za glavu veći od ostalih, jedan obučen čovek, i svi ostali dobro obučeni, i izblefirani. Tako je.

75 A đavo im je onda predložio jedan plan. To je ono što đavo čini kada misli da ima bolju poziciju. “Dođi ovamo, hajde da ne prolivamo krv. Samo nas dvoje. Ako ću poraziti vašeg čoveka, onda ćemo mi...vi ćete nam služiti. A ako me on ubije, onda će samo jedan od nas umreti umesto cele armije.” Kakav li je predlog on samo dao! Svi su bili smrtno preplašeni.

76 I komično je bilo videti jednog malog, pogrbljenog dečaka koji je došao uvijen u malo ovčije kože, sa praćkom koja mu je

visila s boka, sa nešto kolača od suvog grožđa u rukama, da bi video svoju braću. A taj đavo se pravio važan pred Božijim čovekom i on se odazvao na izazov. Zašto? On je znao ko je bio Bog. Rekao je: “Ja ću...Hoćete mi reći da ćete dozvoliti da armiju živog Boga porazi taj neobrezani Filistejac? Idem ja da se borim protiv njega.” Moj Bože! Zbog čega? Bio je istrajan.

77 Braća su mu rekla: “Znali smo da si nevaljao. Vрати se kući ka tim ovcama koje ti je otac poverio da čuvaš. Ti si samo došao ovamo da bi gledao bitku.” Ali vi ne možete odgovoriti Božijeg čoveka kada je već nešto doživeo.

78 Tako on odlazi do Saula. A Saul, zamišljam, počeo se poglaviti i pogledao je dole. Rekao je: “Divim se tvojoj hrabrosti, ali taj čovek je ratnik. Taj čovek je od mladosti ratnik. A ti si samo mladić i ništa ne znaš o bacanju ili o koplju, niti o duelu.”

79 Ooo, ali pogledajte njega o čemu priča. “Tvoj sluga je čuvao ovce za tvog oca.” I rekao je: “Jednog dana naišao je medved i ščepao jedno od očevih jagnjadi i skočio sam na njega i ubio sam ga. A onda je došao i lav i ščepao jedno i odvukao ga, a ja sam požurio za njim i ubio ga. Dakle,” rekao je: “Bog koji mi je dao pobjedu nad medvedom i nad lavom, koliko više će mi tek dati pobjedu nad tim neobrezanim Filistejcem koji vređa vojsku živog Boga.”

80 A Saul je rekao: “Ali ti samo još dečak.” Rekao je: “Nemaš ništa na sebi samo malo jagnjeće kože. Čekaj da ti bar dam moju opremu.”

81 I tako uzeo ga je i obukao u svoju opremu. Možete li zamisliti? Biblija je rekla da je on bio “rumeni” mali klinac, možda čovek od šezdeset kila, a uzimajući opremu od čoveka koji je možda imao sto trideset kila, visokog preko dva metra. Bio je skroz sapleten. Možete li zamisliti to?

82 David se osvrnuo na sebe. Ramena su bila veća za otprilike *ovoliko* napolje. I to sve je na njemu izgledalo kao neka haljina, koja je visila s njega, i njegov naprsnik. On je uvideo da svešteničko ruho baš ne paše jednom Božijem čovjeku. Uh-huuu. Rekao je: “Skinite to s mene. Ja ništa ne znam o tome. No pustite me da idem sa onim što znam da je dobro.” Tu ste vi. On je otišao

u sili Duha.

83 Mislim da je to bio Hadson Tejlor koji je jednom rekao nešto kineskom misionaru. Taj kineski mladić je rekao: “Gos. Tejlor, osetio sam svoj poziv u Hristu.” On je rekao: “Da li da idem da studiram filozofiju a onda nakon toga teologiju i da steknem doktorsku titulu?”

84 Gospodin Tejlor je rekao: “Idi sada, sinko. Idi sada. Nemoj čekati da dođe to vreme. Proćerdaćeš veći deo svog života.”

85 Mislim da je to tačno. Slažem se sa gospodinom Tejlorom. Idi sada. Ja ne pokušavam sada da podržim svoju neobrazovanost tako što ću reći da nam ne treba obrazovanje. To može da ima svoje mesto. Ali obrazovanje bez spasenja nema sidrište. To sve plovi ali bez sidrišta. Idite kada je upaljena sveća. Nemojte čekati da izgori do pola. Idite kada je zapaljena. Ako ne znate ništa više od toga već samo kako da je upalite, recite drugima kako je upaljena, možda će se i njihova zapaliti. Vidite? [Prazno mesto na kaseti – Urednik.] Tako čim vam se upali sveća, idite i recite svima kako vam se upalila sveća, i možda će dobiti plamičak od vas. Vidite? Zapazite.

Sigurno, David je bio istrajan, zato što je znao.

86 Samson se našao jednog dana na polju sa hiljadu filistejaca. I pogledao je svuda onaokolo...On nije bio obučen čovek koji je znao kako da uđe u duel. Ali kada je okrenuo svoju glavu i osetio taj zavet, kako su mu lokne udarale po ramenima. To je bilo sve što je on trebao osetiti. Uzeo je prvo što mu je bilo pri ruci, bila je to lobanja mule, i potukao je hiljadu filistejaca. Kako? Bio je istrajan zato što je znao da je Bog načinio zavet s njim, u tih sedam lokni. Dokle god su visile tamo gde im je bilo mesto, ništa ga nije omelo.

87 Braćo i sestre, kako bi samo crkva živoga Boga trebala večeras stajati istrajno. Dokle god možemo osetiti zavet Svetog Duha, Krv Isusa Hrista koja nas čisti od svakog greha, ne bismo nikada smeli dopustiti da nam nešto stoji na putu. Istrajni, sigurno.

88 Jovan, veliki prorok o kojem je bilo govoreno, da će se pojaviti; kada je bio u pustinji, o njemu je govorio Bog. Naravno, oni su očekivali Mesiju; četirsto godina pre nego što su imali proroka. Ali, Bog mu je rekao, u pustinji. On je rekao: “Dakle,

pokušaće da ti kažu: Doktor taj i taj tamo on će biti Mesija, ako ga tako obznaniš. Pa on je najbolja osoba u našoj zajednici. I oni će reći: Dakle, unuk prvosveštenika tamo gore, on je momak koji bi to trebao imati, i tako dalje. Ali pogledaj Jovane, ovo je taj pravi posao. Ti moraš biti siguran tako da ću ti Ja pokazati znak. Na koga vidiš da se spušta Sveti Duh i ostaje na Njemu, to će biti onaj koji će krstiti Svetim Duhom i Vatrom.”

89 Jovan je tamo stajao, i gledao na zajednicu dok su dolazili. I on...Svako je dolazio, *ovako, onako* i još *nekako*. Ali on Ga nije mogao videti. Jednog dana, dok je bio tamo i raspravljao sa sveštenicima, govoreći: “Hoćeš da mi kažeš da će svagdašnja žrtva biti ukinuta?”

On je rekao: “Doći će jedan Čovek!”

90 I on je posmatrao i tamo je to bilo. Rekao je: “Gle, Jagnje Božije koje odnosi grehe celog sveta.”

91 On je to znao zato što mu je Bog to rekao: “Na koga vidiš da se spušta Duh.” On je to znao. On je bio istrajan.

92 Da se vratimo na tu malu ženu. Mi upravo imamo toliko puno reći o mnogima koji su bili uporni, istrajni, koji su se držali, da bi postigli.

93 Ja imam jednu malu izreku, koju često ponavljam. Bilo bi vam dobro da je zapamtite. “Pobednik nikada ne odustaje, a onaj koji odustaje nikad ne pobeđuje.” Razmislite samo o tome. “Pobednik nikad ne odustaje, a onaj koji odustaje ne može pobediti.” Vi morate da se održite. I čak pre nego što i počnete, budite smrtno sigurni da ste u pravu. I onda budite istrajni, i neka vas ništa ne pomeri. Idite dalje. Ja imam dosta iskustva s time i vi to znate. I jedno znam, kada ste smrtno sigurni da ste u Božijoj volji, kada ste smrtno sigurni da je vaš život usmeren na Golgotu, onda vas ništa neće pomeriti. Vi ste tamo.

94 Ta mala žena bila je Grkinja i sirofeničanka, i čula je za Isusovu slavu. Dakle, kako dolazi vera? Slušanjem, slušanjem Reči. Ona je čula o Njemu. I znate, možda je imala mnogo stvari koje su joj stajale na putu, budući da je bila Grkinja. “Vera dolazi od slušanja.” Mi to znamo. I ona je imala mnogo stvari koje su nju ometale, ali vera nađe izvor o kome niko drugi ništa ne zna.

95 Vera nalazi taj izvor koji niko ne može objasniti. To je nešto što vi znate. Ostali to ne mogu videti, ali vera to vidi. Vera to vidi, gde prirodno oko to ne vidi. Ali unutrašnje oko vidi tu stvar.

Dakle, ona je imala potrebu za Isusom. Trebao joj je.

96 Prvo što treba da znate, ako ste krenuli u potragu za Hristom, trebate znati da li vam On stvarno treba. Ako mislite da vam On baš i nije potreban, onda Ga nikada nećete naći, zato što Ga nećete pažljivo tražiti.

97 Da li ste zapazali taj citat Pisma gde je rečeno: “Tražite i naćićete, kucajte i biće vam otvoreno”? Ustvari to nije samo neko kucanje, kao [Brat Branham kuca po propovedaonici – Urednik.], i biće otvoreno. Ne onaj koji samo kaže: “Pa, izašao sam Gospode. Ovde sam. Da li me Ti želiš?” Ne to nije tako. “Onaj koji traži i onaj koji kuca,” neprekidno. [Brat Branham nekoliko puta kuca po propovedaonici.] To mora da se složi sa ostatkom Pisma.

98 Kao nepravedni sudija i udovica. Ona je neprekidno kucala na njegova vrata. Bila je istrajna. Ako bi je on odbio danas, sutra mu je opet bila za vratom.

99 Na takav način i trebate tražiti Boga. Izlazite pred Njega svakog jutra i svake večeri, svakog dana, sve vreme, bez prestanka. Samo nastavite tražiti i nastavite moliti i nastavite kucati. Nemojte samo jedno vreme kucati i onda se umorite pa odete. Ostanite samo tamo: “Gospode, ja sam ovde i ja neću otići. Ja sam sada u Tvojim rukama. Ja ću ostati upravo ovde. Zar nisi umoran od slušanja? Meni je odlično dok kucam, jer ja znam da Ti dolaziš.” Amen. To je kada se nešto desi. On mora da vas se reši, razumete, tako da On izlazi napolje da vam odgovori. Dakle, vera to nalazi.

100 Njegova Reč je Mač. Biblija kaže u Jevrejima 4:12 da: “je Božija Reč oštija od dvoseklog Mača.”

101 Dakle, postoji samo jedna stvar koja može držati taj Mač. To su ruke vere. Ruke vere su jedine koje se mogu prikloniti tom Maču vere, Maču Reči. Dakle, vi možda imate slabe ruke, dovoljno tek da podigne opravdanje, vi ste toliko slabi. Možda je to sve što vi možete proseći. Ali ovaj Mač će odseći za vas svako obećanje koje je Bog u njemu dao, ako imate dovoljno jake ruke

vere da ga držite. “Ja verujem Bogu za svoje isceljenje. Ja verujem Bogu za svoje krštenje.” Bog je obećao, a vera drži ovaj Mač, to će Je izraziti tamo iz te Stene. Svako Božije obećanje se može odseći kroz Božiju Reč, jer to je Mač.

Ona je imala mnoge prepreke, ali njena vera nije imala niti jednu.

102 Možda vi imate mnoge prepreke. Svaka osoba koja krene da se sretne sa Hristom će otkriti da ima mnogo prepreka, ali vaša vera nema ni jednu. Vera nema prepreka. Vera ima dlakave grudi i velike i snažne mišiće.

Razum se podigne i kaže: “Znaš, pa to je razumno.”

103 Vera nategne svoje mišiće i isturi svoje velike snažne grudi i kaže: “Umukni. Sedi dole.” A razum skoči u čošak i sedne na svoju hoklicu. Tačno je. Vera ima mišiće, i ona i misli ono što kaže.

104 To je ono što nam je potrebno večeras. To je ono što je potrebno ovoj Četvorougaonoj crkvi. To je ono što treba Pentakostalnoj grupi. To je ono što je potrebno celom svetu. To je ono što je meni potrebno. I mi bi trebali biti postidjeni da to priznamo, ali nama je potrebna vera koja će držati Božiju Reč i reći da je to Istina. Kada sretnete đavola recite: “TAKO GOVORI GOSPOD.”

105 Čitao sam nedavno gde je jedan čovek rekao da je đavo došao pred njega. I rekao je: “On je bio samo jedan mali stari prljavi đavo, i on je reko: Buuu!”

106 Rekao je: “Ja sam skočio nazad.” I rekao je: “On je rekao: Buuu! I ja sam skočio nazad. Svaki put kada bi on povikao: Buuu! Ja bih skočio nazad, i on je postajao sve veći a ja sve manji.” I rekao je: “nastavljaio je govoriti: Buuu!” Rekao je: “Postajao sam sve manji svaki put kada sam skočio nazad, a on je postajao veći.”

107 Rekao je: “Znao sam da se trebam boriti s njim nakon izvesnog vremena.” Rekao je: “Gledao sam oko sebe, pomislio sam: Šta? I našao sam Božiju Reč.” Rekao je: “Uvio sam je u rukama. I đavo je rekao: Buuu! A ja sam odgovorio takođe sa: Buuu!” I rekao je: “Kada sam ja rekao: Buuu! On je postajao manji a ja veći.” To je to. Vi se s njim morate boriti pre ili kasnije.

108 Znaete, ljudi čak i ne veruju da postoji đavo. Ja ga teram od sebe, sve vreme, uh-huh, suprotstavljam mu se svakog dana. I svaki drugi vernik tako čini. Da, morate se boriti protiv njega, pre ili kasnije, tako da bi mogli početi upravo odmah sada. Postoji samo jedna stvar koje se on boji, a to je Krv i Reč. Vera to drži. Ona je jaka i maršira napred.

109 Dakle, videli smo, ovu malu grkinju, kao što sam rekao da je imala mnogo prepreka, ali njena vera nije imala nijednu. Vera nema nikakvih prepreka. Mogli su joj reći: “Zar ne znaš da si grkinja? Ti si–ti si grkinja. Znaš, ti ne pripadaš Njegovoj denominaciji. Nemoj ići tamo dole među tu grupu.”

110 Dakle, to je bila jedna od prepreka. Vidite? Ali ako imate vere, vi svakako idete. To nema nikakve veze u kojoj se On nalazi denominaciji, važno je samo da je On tamo.

111 Ona je imala potrebu. Imala je kćer koja je umirala od epilepsije. I ona je morala dospeti do Njega, jer lekari za nju nisu mogli učiniti ništa. Ni sada sa time ne mogu izaći na kraj. Tako da je ona morala doći do Isusa. Ona je čula da je On već lečio takve slučajeve.

112 “Pa,” rekli su: “On, On nije – On nije...On nikada neće održati probuđenje u tvojoj denominaciji.” To je nije omelo. Ta mala žena je imala veru. Ona je bila istrajna. Ona je samo zaobišla tu grupu. Njena vera je nju odvukla dalje od toga.

113 Ooo, ako bi mogli samo to danas učiniti! Neko kaže: “Tamo se večeras održava skup u Četvorougaoj crkvi.”

114 “Pa, ja ne pripadam toj denominaciji. Bolje se klonite tog mesta.”

115 Samo nastavite dalje. Vaša vera vas vodi pravo dalje. Vidite? Vera ne zna za prepreke. Ona svakako ide. Ništa je neće zaustaviti. Kao što rekoh, snažna sa velikim mišićima. Ona obara a ostali je se plaše. Da, sigurno. Oni beže od nje kao kozice. Oni se samo razbeže. Nemaju ništa s time, kada se podigne velika vera i kaže: “Znam kome verujem. Ja sam potpuno uveren.” To je to.

116 Može postojati neka druga grupa koja bi došla i rekla: “Dani čudesa su prošli. Ne postoji tako nešto. To je samo neka gomila svetih valjača tamo dole, ti Jevreji. Mi smo Grci. Mi smo

pametni. Mi smo jedna inteligentna grupa ljudi. Mi smo dali svetu umetnost, muziku i religiju. I ne postoji tako nešto.”

117 Ali ona je bila istrajna. Za nju dani čudesa nisu prošli, zato što joj je nešto reklo, *ovde* dole, da nisu prošli. A Isus je imao ono što je ona tražila. I ona je bila odlučna da dođe do Njega. Bez obzira da li su njene denominacije to sponzorisale, ili ne, ona je svakako išla. Ona je krenula tamo dole. Ona je bila istrajna, i dalje istrajna. Za njih su možda prošli dani čudesa, ali za nju nisu. Tako je to sa svakim vernikom. Ti ljudi su govorili da su dani čudesa...

118 Jedan čovek mi je rekao, pre izvesnog vremena: “Ne marim šta bi vi rekli gospodine Branhame.” Rekao je: “Ja ne verujem da postoji tako nešto kao što je božansko isceljenje.”

119 Rekao sam: “Svakako za vas ne. To nije bilo za nevernike. To je poslano vernicima. Vi ne možete u tome uživati jer vi o tome ništa ne znate.”

120 On je želeo da mi kaže: “Ne postoji tako nešto kao što je Sveti Duh.”

121 Rekao sam: “Upravo ste trideset tri godine zakasnili za tu tvrdnju.” Rekao sam: “Ja znam to bolje. Ja sa to već primio.”

“Ah, gluposti.”

122 Rekao sam: “Za vas možda, ali meni ne. To je meni stvarno. To je Život, nešto se usidrilo.” On je došao da mi to kaže previše kasno.

123 Došli su previše kasno da nam govore o Božanskom isceljenju. Mi smo već bili isceljeni. Mi smo se već ispunili sa Svetim Duhom. Mi smo već primili milost Uznesenja. Amen. Previše je kasno za ma koju od tih stvari. Oni bi mogli učutati. Mi smo to već primili. Naša vera može reći: “Sedi dole, znam o čemu govorim.”

“A doktori?”

124 Ne marim šta kaže Dr. *taj-i-taj*. Biblija je to rekla a ja verujem u Knjigu koja mi je u rukama. I moja vera drži to tamo: “Isus dolazi. Verujem da sam primio Svetog Duha, jer Ga vidim kako živi kroz moj život.” Amen. To je po Reči. Ništa... Manifestovano otkrivenje, savršeno potvrđenje Biblije je bilo ispravno, a Isus Hrist je isti juče, danas i zauvek. Neka se oni samo

smeju na to. Oni mogu da se smeju na sve što oni žele. Mi ćemo biti istrajni upravo kao i kada je bio Noe, kada je bio Mojsije, i svi ostali imitatori koji su se pojavljivali.

125 Janije i Jamvrije (Janes i Jamvres) su bacili svoje štapove, i pretvorili su se u zmiju. Tamo su bili ti ljudi, upravo uvaženi kako samo mogu biti, učinili su tačno ono što im je Bog rekao da učine, a tamo se pojavila gomila imitacije, bacili su svoje štapove. Jedino što su mogli učiniti je da samo ostanu mirni i da vide Božiju slavu. Amen.

126 Bog će stajati s time. Ako vas je On poslao, a vi ste sigurni u to, vi ćete obaviti posao za koji vas je Bog predodredio da učinite. Vi ćete tamo stajati, a Bog će ukloniti svakog telesnog imitatora od vas. Tačno. Stojte samo tamo. Vi možete biti istrajni zato što znate kome ste poverovali i šta je ispravno. Proverite svoje otkrivenje sa Reči. Ako je to suprotno Reči, manite se toga. Ako je to sa Reči, Bog je obavezan, obavezan po dužnosti, da drži Svoju Reč.

127 Dakle, možda je tamo bila gomila mladih dama koje su stajale na čošku, znate već. I one su rekle: “Evo je ide. Ona ima dete koje ima epilepsiju. A Doktor *taj-i-taj* je rekao da nema leka za epilepsiju. A evo nje kako ide u tu neuglednu denominaciju tamo dole, da joj taj prorok fanatik isceli dete.” I tako rekle su: “Mi bi trebale zaustaviti Suzi.” Nadam se da ovde nema ni jedne Suzi. “Ali mi bi trebali zaustaviti Suzi i reći joj, zato što je ona bila dobra žena. Nema ničeg lošeg u njenom životu. Tako da bi je mi trebali zaustaviti, to je jedino što znam da trebamo učiniti. Ona je prošla pored svih tako da neće probiti tu barijeru.”

128 “Suzi, znaš šta? Ostavićete muž. Zato što je on staratelj ili đakon u upraviteljskom veću, i on će te ostaviti, to je sto posto, ako odeš tamo.”

129 Ona je i dalje bila istrajna. Ona je samo nastavila dalje. Vidite? Vera ne poznaje niti jednu prepreku. Ona tamo mora stići.

130 A onda je prošla pored još jedne grupe koja je rekla: “Znaš šta? Kada se budeš vratila poražena, i budeš uvidela da od toga nema ništa, svako u komšiluku će ti se smežati.”

131 Od toga joj čak ni uši nisu pocrvenele. Ona je bila istrajna.

Ona je samo nastavila dalje. Meni se to dopada. Sviđa mi se takva istrajnost.

132 Onda, tamo je stajao jedan od đakona i rekao: “Ako odeš tamo dole, znaš li šta će oni učiniti? Izbaciće te napolje iz crkve, pošto si se udružila sa tim svetim valjačem, ili tim ljudima.” I rekao je: “Znaš šta...” Oprostite mi. Možda to ne bih trebao reći. Razumete? “Ti si se priključila njima. Bićeš izbačena iz svoje crkve.”

133 Ona je i dalje bila istrajna. Vera ne poznaje poraz. Ona je želela postići samo jednu stvar, a to je bilo da dođe do Isusa. Ona je imala potrebu, a On je bio jedini koji je mogao zadovoljiti tu potrebu.

134 Ja govorim ovo večeras, brate i sestro. Ja imam pedeset tri godine. Služim Mu još od svoje dvadesete. On je ispunio sve moje potrebe. I kada dođe moj smrtni čas, siguran sam da ono što budem onda trebao, dva krila koja će me preneti preko reke, da će On biti tamo. Ne brinite. Znam da će biti tamo. Jednostavno ću staviti stari mač u korice, i skinuti šlem, položiti ga kraj reke, kada...na obali, kada čujem jurišnike. I povikaću: “Pošaljite čamac života. Vraćam se jutros kući.” On će biti tamo. Da, sigurno. Jutarnja Zvezda će se spustiti dole i obasjati put. Preći ćemo preko reke. Da, sigurno. Amen.

135 Ona je bila uporna. Ona je imala cilj. Ona je znala da mora biti istrajna da bi došla do Isusa, tako da je morala proći kroz svašta.

136 I konačno je stigla. Dakle, konačno je tamo stigla. Sve je sada lepo, a onda evo još jedne prepreke. Sam Čovek u koga je ispovedala da ima poverenje u Njega, Čovek do koga je želela doći, Isus. On je rekao: “Ja nisam poslan tvojoj rasi.” Moj Bože! Ne bi li to nas Pentakostalce rasturilo? Hmm! Hmm! Moj Bože! “Nisam poslan tvojoj rasi.” Fijuuu! Bio je to šok.

Ali, znate šta? Za veru nema šoka.

137 I onda ponovo, On se okrenuo. Nakon svih tih stvari kroz koje je ona prošla, a njena vera se i dalje držala, da je znala da joj Isus može ispuniti želju. I ona je prošla kroz svaku od tih prepreka. I kada je stigla do Njega, bila je glatko odbijena: “Pa Ja čak nisam

bio ni poslan tvojoj rasi.”

138 Mogu je zamisliti kako tamo stoji a oči joj svetlucaju. Ona je bila pred Njim tada. To je baš mesto gde je ona trebala biti. I rekao je: “A sem toga, tvoja rasa su samo obični psi.” Moj Bože!

139 Šta ako bi On to rekao vama? Vi bi rekli: “Uzeo bi papire iz ove Četvorougle crkve i otišao na neko drugo mesto. Nikada se više tamo neću ponovo vratiti. Ja ću to primiti od nekog ko je *taj-i-taj*.” O, da. Da, sigurno.

140 Ali ona se i dalje držala. Ooo! Vidite? Vera ne zna za poraz. Ništa je neće sprečiti. Iako joj je Isus to rekao, Onaj ka kome je došla, rekao je: “Nisam poslan tvojoj rasi, a oni su samo najobičniji psi.” Fijuuu! A šta se desilo? Ona je došla do prave vere. A vera ne zna za poraz; ne marim odakle dolazi. Nije znala za poraz, zato što je imala veru. Ona se i dalje držala. Ooo! Ja to volim. Ona nije bila neka hibridna biljka, kao što su neki to danas.

141 Te hibridne religije koje mi danas imamo, znate već. One nisu dobre. Sada je sve hibrid, hibrid. Čak imaju hibridne crkve, hibridne hrišćane, koji se učlanjuju rukovanjem. Ooo, oni se mogu bolje oblačiti, možda bolje govoriti engleski, i tako dalje, kao što je sve to. U tome nema života.

142 Ako uzmete lep veliki hibridni kukuruz, možda duplo lepši nego onaj obični. Posadite ga i umreće. Nema života u sebi. Tako je.

143 Mi ne želimo ništa hibridno. Mi želimo originalnu stvar. Ako to niste dobili, ostanite tamo dok to ne dođe. Zašto prihvatiti zamenu kada je Pentakostalno nebo puno originala? Razumete? Ništa hibridno, to se neće održati.

Hibridnu biljku stalno morate prskati da je bube ne bi napadale.

144 Tako je i sa nekim hibridnim hrišćanima. Morate ih ljuljuškati i maziti, i obećati im da će biti đakoni ili nešto drugo, da terate neke svetovne bube nevere s njih. “Izaći će iz crkve.” Izbacite ih napolje, kako bilo. Tako je. Oni nikada nisu bili unutra.

145 Vi se ne možete pridružiti Crkvi. Možete se pridružiti nekoj loži. Možete se priključiti Metodističkoj loži, Baptističkoj loži, ili Pentakostalnoj loži. Ali ako ikada dođete Hristu, vi ćete biti rođeni

u Crkvu, tako je, to tajanstveno Hristovo Telo. Ostali su lože. Tako je. To je u redu, nemam ništa protiv njih. Ali vi se radate u Crkvu živog Boga, preko Duha Božijeg. Vi se uopšte Tome ne možete priključiti. A kada ste Tamo rođeni, imate Rođenje.

146 Vi više niste hibrid, ili crkveni član kroz rukovanje ili stopiranje. Uh-huh! Znaite, jedan stoper uvek nezgrapno stoji. To je put. “Pa, znam da je Dr. *taj-i-taj...*” Ne, ne. To je to. To je to. Upravo tačno.

Ona je bila istrajna. Ona nije bila hibrid. Niste morali skroz da je naprskate, sa nekim parfemom, da bi bili u redu. Ona je tamo samo stajala.

147 Deo našeg useva danas, previše su ih hibridi. Upravo kao što je David Duplesis mislim jednom rekao: “Bog nema unuke.”

148 Nevolja sa našim Pentakostalnim pokretom, je da mi dobijamo Pentakostalne unuke. Oni dolaze unutra zato što su im očevi i majke bili Pentakostanci. Mi smo ih uveli u udobnim kolevkama i oni postaju bez iskustva. I oni tamo kažu da su i oni Pentakostanci. Ne, gospodo, Bog nema unuke. On nije deda; On je Otac. Tačno. Ako ikada stignete u Nebo, platićete cenu kao što je platio i vaš otac i vaša majka. Amen. To može zvučati grubo, ali je istina. To je grub način da se pokaže poenta, ali vi razumete takav jezik, siguran sam. To nije baš najbolje engleski. Ali iznosi poentu, onoga što pokušavam reći. Vi samo To slušajte. Da.

149 Ona nije bila hibrid. Ona nije morala biti sva isprskana-nasprejisana i ljuljuškana: “Pa, dakle, draga sestro, pa ja – ja ću ti reći...” Ooo, ne. Ne gospodine.

150 I bez obzira šta bi je srušilo dole, rekla bi: “To je istina. Mi smo ništa do samo obični psi. Istina je da mi nismo toga vredni.” Ooo, moj Bože! Ona je priznala da je On u pravu.

151 A sada ću izjaviti nešto veliko. Spremite se. Prava vera će svaki put priznati da je Reč u pravu. I uvek, ako nešto kaže da su dani čudesa prošli ili nešto protiv Biblije, onda to nije prava vera. Vera će uvek priznati istinu. Vi morate stajati sa Reči. Bez obzira šta bilo šta neko kaže ili bilo ko, Reč je ta koja je u pravu. “Neka svaka ljudska reč bude laž, a Moja istina. Svako ko joj doda ili oduzme, i njemu će biti oduzet udeo u Knjizi Života.”

152 Ako Bog bude sudio svetu po crkvi? Po kojoj će? Katoličkoj? Šestošezdeset i nešto različitih denominacija? Kako će On to učiniti?

153 Bog će suditi svetu po Isusu Hristu. A Hrist je: “U početku beše Reč, i Reč je bila sa Bogom, i Reč beše Bog. I Reč postade telo i nastani se među nama.” Bog i Reč su jedno te isto. *Ovo* je Bog u obliku štampe.

154 Imate li Svetog Duha? Posejte to Seme tamo unutra. To Ga oživljava, pokreće taj Život, i manifestuje ga i potvrđuje ga. Isus je rekao u Svetom Jovanu 12: “Onaj koji veruje u Mene...” Ustvari Sveti Jovan 14:12: “Dela koja Ja činim i on će.” Tako da to uvek potvrđuje Istinu. Moj Bože!

155 Ali, znate, rekla je: “Istina je to. Mi smo samo obični psi. I mi nismo...Ti stvarno nisi ni poslan nama. Ali Gospode, ja ne tražim sav hleb koji se daje deci, ja tražim samo mrvice.” Moj Bože!

156 Dakle, da li ste primetili? Ljudi, oni žele da dobiju *ovo*, da budu isceljeni i da dobiju Svetog Duha na način kako oni misle da trebaju. “Dakle, doći ću dole, brate, ako me ti dovezeš, i uvedeš me u sobu gde me niko neće videti, i položiš ruke na mene, i blagosloviš me i staviš Svetog Duha u mene. Ja ću Ga primiti.” Ooo, ne.

157 Naman je jednom tako želeo primiti isceljenje. Ali Jelisej mu je rekao da ode tamo u stari muljavi Jordan i da se uroni sedam puta. Upravo ga mogu videti kako silazi iz svoje prikolice. Ooo, jedan veliki čovek, koji drži gore nos. I evo ga dolazi ide u vodu, kako tapka kao mačka u sirupu, znate već, izlazeći na jedan *ovakav* način, znate već, i izlazeći *ovako*, pa zaranjajući u vodu. Rekao je: “Ooo, mrzim da to činim, da bućkam gore-dole.” Neki ljude dolaze pred oltar kao da je to za njih jedna grozna stvar. Da. “Ooo, ja ne želim da to učinim.”

Jednom se uronio i onda: “Pa ja još uvek imam gubu!”

158 Prorok je rekao: “Sedam puta.” Tačno. Dok se potpuno nije pokorio Reči! Sve dok se vi tome potpuno ne pokorite! On je imao jednog dobrog čoveka koji je stajao na obali, rekao je: “Prorok je rekao: Sedam puta, oče. Razumeš? Samo nastavi da uranjaš.”

159 To je to. Ako to ne dobijete prvo veče, samo se ponovo umočite sledeće veče. Samo nastavite dok to ne dobijete.

160 Dakle, upamtite. Ona je bila kao Rahaba (Rava) bludnica. Ona nikada nije videla čudo. Ona je samo čula o čudu. Šta će ona u danu...učiniti nama Sudnjeg dana? Ona nikada nije videla čudo. Ona je bila pagankinja. Ona nikada nije videla, ali ona je čula. A mi smo i videli i čuli a i dalje sumnjamo. Moj Bože!

161 Ona je bila kao Rahaba bludnica. Kada su došle uhode, ona nije morala reći: “Kažem vam. Dovedite mi Jošu-u i neka mi on održi službu, i videću kako češlja kosu, i kako govori, i kako se ponaša za propovedaonicom. I videću da li ću ga moći primiti ili ne.” Ona je rekla: “Čula sam da je Bog neba sa vama, i jedino što tražim je da budem pošteđena.” Tu ste vi.

162 Ta mala žena je bila stvarno istrajna. Ona se i dalje držala. “Samo me poštedite. Učiniću sve što želite da učinim.” Ooo, tu ste vi. To je to.

163 Ta mala žena, bez obzira kakva je poteškoća bila u pitanju, ona je bila istrajna. Ooo! Ona je imala pravilan pristup prema Božijem daru. Ona je imala pravilan pristup, u poniznosti. Ona Mu je pala pred noge, i ona je bila ponizna. Ona nije ustala da bi rekla: “Dakle, stani samo malo. Znaš mi smo Grci. A Ti kažeš da smo mi psi. Samo malo, gospodine. Da li Ti shvataš da smo mi gospodari umetnosti, i da smo gospodari *toga-i-toga* i *takvog-i-takvog*?” Ona o tako nečemu nije uopšte ni razmišljala. Ona je samo priznala da je On bio u pravu, i pala kraj Njegovih nogu i rekla: “Pomozi mi Gospode, ješću samo mrvice. Ako moja kćer ne može dobiti celo parče hleba, hoćeš li joj makar dopustiti da uzme mrvice, ako je ona pas?” Moj Bože! Tu ste vi.

164 Da li bi mi bili zadovoljni samo sa mrvicama, ako će to nekome Sveti Duh otkriti večeras. Da li biste vi bili spremni da uzmete samo mrvice, ili da li biste želeli da Bog dođe do vas i podigne vas i da osetite nešto? Ako bi On upravo rekao u vaše srce: “S mojom bolešću je završeno. Ti to više nemaš. Verujem da ću biti isceljen, od večeras pa nadalje,” hoćete li uzeti mrvice? Ili želite da svi dođu ovamo gore i da stave ruke na vas, i sipaju ulje, i da prođu kroz jedan takav uobičajeni obred, ili vi možda trebate

samo mrvice. Bog će to poštovati.

165 Znade, mnogi Njegovi učenici su Ga videli nakon Uskrsnuća. Toma je rekao: “Ne, uh-huh, ja to neću verovati. Moram staviti svoje ruke u Njegove rane, u rupe na njegovim rukama i boku. Onda ću to verovati.”

166 Rekao je: “Dođi ovamo Tomo.” Rekao je: “Dotakni Me.” I on jeste.

Rekao je: “Moj Gospod i moj Bog!”

167 A On je rekao: “Tomo, zato što si video i osetio, i sve ostalo, veruješ.”

“Da, Gospode.”

168 On je rekao: “Koliko će tek biti veća njihova nagrada, koji nikada nisu videli a ipak će Me verovati.”

169 Da li smo spremni? Jemo li mi pagani kao ta pagankinja? Da li je ona bila primer svima nama: “Daj mi samo mrvice, Gospode”? Samo da čujem nekog čoveka kako kaže: “Nikada nisam čitao Reč, ali mi je rečeno da Ti lečiš bolesne. Te mrvice će meni biti dovoljne. Ja u to verujem. Daj da čujem kako neko kaže i da čita to iz Reči, da je Sveti Duh...”

170 Petar je rekao na dan Pentekosta: “Pokajite se svaki od vas, i krstite se u Ime Isusa Hrista radi oprostjenja greha, i primićete dar Svetog Duha. Jer to je obećanje za vas, i vašu decu, i one koji su daleko, onoliko koliko će ih pozvati Gospod naš Bog.”

171 “Gospode, osećam da je to tako.” To je mrvica. Samo napred. To je sve što trebate učiniti. Dođite.

172 Da li smo spremni da uzmemo mrvice? Jesmo li spremni da se ponizimo? Ona je bila. Ona je bila spremna da se ponizi. Vera uvek priznaje da je Reč u pravu. Vera je uvek ponizna. Vera ponizi sebe. Dakle, ona je očekivala samo mrvice.

173 Pazite šta je Isus rekao: “Zbog ovog što si rekla, zbog ovog što si rekla: ‘Ja sam voljna uzeti samo mrvice, Gospode.’ Zbog toga što si rekla, dete ti je zdravo. Imaš ono što si molila, zato što si verovala.”

174 Vera priznaje da je Reč Božija u pravu. Vera priznaje sve te stvari.

175 Marta, Marija; i kroz celu Bibliju mogli bi se opomenuti

mnogih; Sunamka. Mogli bi pomenuti mnoge stvari i slučajeve. Ali nemamo vremena za to. O ovome, ja imam još pet listova, gde su ispisana imena, onih koji su pristupili da prime mrvice. Ali da to preskočimo samo na tren. Osećam da je Sveti Duh blizu. Mislim da to nije neophodno.

176 Da vam samo ispričam jedno malo iskustvo. Poslovni Ljudi su napisali jedan članak, jedan omanji članak ne tako davno, u njihovom časopisu. I upamtite, kada nešto odštampate, onda je bolje da budete u prilici da to i dokažete. Mi smo imali javnu dokumentovanu izjavu od lekara. I ja sam primetio večeras u crkvi, da je bio priličan broj španaca.

177 Bio sam u Meksiko Sitiiju, i imali smo veličanstveni skup. Bio sam tamo oko tri noći. I bio je tamo jedan čovek koga ja zovem Manana. On je trebao da me pokupio oko šest sati, a pokupio me je oko devet. I ja sam uvek, zato što je on bio toliko spor, zvao sam ga “juče.” Vidite? I kada smo stigli u taj veliki krug gde sam propovedao, morali su me podići gore na merdevinama, a posle me spuštati dole konopcima, dole na podijum.

178 A jednu noć ranije, bio je jedan Meksikanac koji je došao na skup. A stari prijatelj, padala je i jaka kiša, a došao je do podijuma, slep. I došao je dole. Pogledao sam. Imao sam na sebi lepe cipele i odelo. A siroti stari čovek je bio bosonog, pantalone su mu bile kao rite. I rećiću vam ko je bio moj prevodilac, vi ga poznajete; brat Espinoza, ovde gore iz Sakramenta u Kaliforniji, Pentakostalni brat. On je prevodio. Imali smo oko, za dve večeri, mislim negde oko tri do četiri hiljade obraćenika iz Katolicizma u hrišćanstvo i Svetog Duha.

179 A ovaj stari slepi čovek je došao na podijum. I ako nemate saosećanje za ljude za koje se molite, nema ni potrebe da se molite za njih. Morate saosećati s njima kao da ste u njihovoj koži. A ja sam pomislio: “Da je moj stari otac živ, bio bi otprilike u godinama ovog starog čoveka. A ovde je on. Nema čak ni cipele.” A nije imao ni košulju. Imao je stari odrpani kaput, prašnjav; i stari šešir u svojim rukama, opšiven kanapom. Verovatno stari prijatelj nikada nije imao u životu ni pristojan obrok. I koliko mu samo sreća nije bila naklonjena, evo ga kako se tetura u svojoj slepoći.

Oči su mu bile bele.

180 Pogledao sam na starog čoveka, i jednostavno sam ga zagrlio. A brat Espinoza nije prevodio molitvu. Reкао sam: “Nebeski Oče, ako bi mu mogao dati svoje cipele, izuo bi ih tako da ih niko ne bi video, dao bi mu kaput i tako ga poslao na put. Ali on je puno veći od mene. Ali Bože, smiluj se na njega. Vрати mu vid.”

181 On je povikao: “Gloria a Dios!” Pogledao sam oko sebe. A on je moga videti isto kao i ja.

182 Sledeće večе bio je tamo jedna ogromna gomila, dužine kao što je duga ova zgrada, *ovoliko* visoko, bili su sve samo šalovi i stara odrpana odeća.

183 Ekonomija Meksika je jako loše izbalansirana. Možda će Pedro zaraditi...on je zidar i možda će dobiti šest pezosa na dan. A trebaće da radi četiri dana da bi kupio sebi par cipela. Ali moraće da iz toga uštedi dovoljno da bi platio sveću za milost koju će spaliti na zlatnom oltaru od milion dolara zbog svojih greha. To je ono zbog čega ja proključam.

184 Gledajući te drage ljude, kako dolaze tamo u devet sati ujutro. I nema ni gde da sednu. Oni se oslanjaju jedni na druge, kao ovce na paši. Po kiši! A te žene su stajale, skroz mokre, kose su im visile, čekajući ceo dan na kiši ili vreлом suncu, samo da bi čuli Božiju Reč. Ooo, šta će oni učiniti kada Feniks bude podignut sudnjeg dana zajedno s njima, kada su lepe crkve na sve strane, a jedva ih možete čuti unutra?

Tamo je ona stajala, ustvari on je stajao i video je.

185 Te večeri kada sam stigao, padala je jaka kiša. A brat Džek Mur, mnogi od vas ga poznajete, brat Espinoza, i još nekoliko njih braće su bili na podijumu. I Bili, moj sin, on obično deli molitvene kartice. I on nije mogao da govori španski tim ljudima, tako da je on morao pustiti Mananu da to radi. A on je samo otišao malo iza da vidi da Manana ne prodaje molitvene kartice. To je ono na šta mi moramo paziti, znate već, da se ne prodaju kartice. Tako da ga je on samo posmatrao. I oni su bili tamo i pratili da on samo deli molitvene kartice i *tako-i-tako*, i tome slično. I tako rekao je...

186 Dođite do mene, ja ću propovedati. A velika hrpa te odeće

se nalazila tamo. I kako su oni uopšte znali koja je čija, to ne znam. I tako bili su...I ja sam upravo počeo govoriti a Bili me je lupnuo po ramenu. Rekao je: “Tata, moraćeš učiniti nešto zbog te male žene tamo napolju.” Rekao je: “Imam skoro tristotine vratara i oni je ne mogu čak zaustaviti.” Jedna mala Španjolka, ovaliko visoka, prelepa mlada žena, držala je mrtvu bebu u rukama, pod jednim čebetom. I on je rekao: “Manana je podelio sve molitvene kartice.” I rekao je: “Ona nema molitvenu karticu. A tamo je red, tamo su ljudi i stoje već dva sata, čekaju da ti dođeš.” I rekao je: “Želi doneti mrtvu bebu ovde gore a mi je ne možemo zadržati.”

187 Ooo, pa ona je došla preko svih tih vratara, jureći im između nogu, ili bilo kako drugačije. Ona je bila istrajna. Ona je želela tamo stići. Ona je videla kako je slepi čovek bio isceljen, to prethodno veče. I ona je bila istrajna.

188 Rekao sam: “Brate Mur, ona ne zna ko sam ja. Ona ne zna ko je ko. Idi ti tamo dole i moli se za bebu. To će rešiti tu stvar. Ona...”

On je rekao: “U redu brate Branhame.”

189 Tako, Bili ga je uhvatio za ruku, kao što bi to bio ja, i krenuo je niz podijum. Okrenuo sam se. Rekao sam: “Veoma sam srećan što sam večeras ovde.” A ti skupovi za vas ovde u Feniksu nisu neka čudna stvar. I upravo pred sobom sam video jednu meksičku bebu, bez zuba, kako se smeje, u viziji. Rekao sam: “Samo malo. Čekaj samo brate Espinoza. Dovedite...”

“U čemu je stvar?”

190 Rekao sam: “Idi do mikrofona.” Rekao sam: “Reci joj da dođe ovamo.”

191 On je rekao: “Tata,” Bili je rekao: “ne možeš je dovesti ovamo preko svih tih molitvenih kartica.”

Rekao sam: “Dovedite je ovamo. Upravo sam imao viziju.”

192 Tako da ju je on pozvao. I vratili su se nazad. I evo je ide, sa jorganom u rukama, *ovako*. A mala beba je tamo ležala, i bila je mrtva od ranog jutra, umrla je od upale pluća, mali prijatelj, *ovaliko* dugačak. I evo je, suze joj teku niz obraze, iz njenih malenih crnih očiju, kosa joj visi dole, veoma šarmanтна mala dama. Ona je dojurila na podijum i pala na kolena, i počela je da

plače: “Padre!”

Rekao sam: “Ustani samo na tren.”

193 Pomislio sam: “Gospode, a šta ako to nije ta vizija? Šta ako to nije bilo za to? Ja ne znam. Samo sam video malu meksičku bebu, malešnu, bez zuba, sa malim desnama. I beba mi se smejala, sedeći tamo napolju.”

194 A ona je plakala. Stavio sam svoju ruku na mokro ćebe, pošto je tada padala kiša. Rekao sam: “Nebeski Oče, ova mala žena, nemam sumnje u umu da ćeš joj Ti odgovoriti.” Rekao sam: “Video sam viziju, za koju Ti znaš da je istinita, o maloj bebi. Ja jednostavno prihvatam verom da je to ova beba. Ne poznajem ni bebu ni ženu. Ali nešto, Ti radiš sa obe strane.” Položio sam ruke na nju. I kada sam to učinio, ona je počela da se rita i provrištala je najjače što je mogla. Majka je strgnula ćebe s nje, i tu je bila, živa u njenim rukama.

195 Rekao sam: “Brate Espinoza, nemoj ovo zabeležiti, već pošalji neku dobru odanu osobu.” A ona je objašnjavala na Meksikanskom, da je lekar objavio da je njena beba mrtva od upale pluća, tog jutra negde oko osam ili devet sati. I bila je ovde posle deset sati te večeri. Rekao sam: “Pošaljite nekog i nabavite pisanu izjavu tog lekara, koji ju je proglasio mrtvom.”

196 A meksički lekar je napisao dokument i potpisao ga: “Konstatovao sam da je beba mrtva, jer nije disala, niti bilo šta drugo, u svojoj ordinaciji jutros u devet sati.”

197 I ovde je ona, u deset sati te večeri. A sledećeg jutra beba je bila u ordinaciji tog lekara da bude ispitana: “Ponovo je normalna.” Zašto? Zato što je mala žena bila istrajna.

198 Vera ne zna za poraz. Ako bi tamo stajalo i njih pet hiljada, ništa se ne bi desilo. Njena crkva ju je mogla isključiti, i komšije su se mogle smežati. Ali Bog koji je mogao otvoriti oči slepog čoveka, samo jedno veče ranije, mogao je podići i njenu bebu, zato što je On isti juče, danas i zauvek.

199 I ako ova grupa ovde večeras, su oni koji traže mrvice, ako ste vi ti; isti Bog koji vas je doveo ovamo, koji vas je mogao dovesti na jedno ovakvo mesto, Bog koji vas je spasao, Bog koji vas je mogao ispuniti sa Svetim Duhom; isti Bog može odagnati

svaku moguću bolest i tugu, šta god da je u pitanju, u vašim srcima večeras, ako ćete to verovati. Istrajni, uporni, sagnite se i zgrabite sada tu malu mrvicu vere i recite: “Gospode, zahvaljujem Ti radi toga. Evo me dolazim.”

Komšije će reći sutra: “Ali ti nisi isceljen.”

200 Recite: “Ali ja jesam. Jesam. Našao sam tu mrvicu sinoć dole u Četvorougaonoj Crkvi. Nešto se usidrilo u meni. Ništa me više neće zaustaviti. Ja to imam.”

Pognimo glave samo za tren.

201 Da li vam je potrebna mrvica večeras? Možete li uzeti mrvicu i biti istrajni s time?

202 Mala mrvica vere koja je došla do jedne male, pagankinje grkinje, nikada nije videla čudo u životu, strankinja i idolopoklonica, ali je čula da je na nekom drugom to delovalo. Ona to nije nikada videla, ali je to verovala. I pored svih razočaranja koje je imala, ipak, na temelju nečeg što je imala u svom srcu govorilo joj da njeno dete može biti isceljeno, znate već, kada se vratila kući zatekla je svoje dete kako leži u krevetu. Zlo ju je napustilo. Ne samo za sebe već i njenu ćerku koja nije bila prisutna.

203 Da li želite mrvice večeras? Ako želite, da li biste samo podigle svoje ruke. I recite: “Gospode, samo mrvicu to je sve što ja tražim.”

204 O Nebeski Oče, pogledaj na ove pagane koji traže mrvice. Vreme se još nije promenilo, Gospode. Oni su čuli. Oni su čuli da ti lečiš bolesne. Oni su čuli da ti ispunjavaš sa Svetim Duhom. Da Ti daješ odmor umornima. O Bože, daruj njima večeras da poviču kao i ta draga mala dama u tim danima: “Gospode, zaista mi nismo dostojni da primimo blagoslove kao Tvoj narod, Izrael, ali mi želimo samo mrvice koje padaju sa gospodarevog stola.”

205 A večeras smo pokazali tu veliku Hranu s kojom Ti hraniš Svoju Crkvu. I večeras nemamo samo mrvice, već smo pozvani za sto. Mi zaista ne moramo uzeti samo mrvice, ali nam je drago da ih pokupimo. No mi smo večeras pozvani za sto. Isus raširi svoj sto gde god se sveti Božiji hrane. On poziva svoje izabrane ljude da dođu i da večeraju. Daruj, večeras, Gospode, da svačija potreba

ovde bude zadovoljena.

206 I dok su nam još pognute glave i naša srca u poniznosti pred Bogom, pitam se samo koliko ima ljudi večeras u ovoj zgradi, a da nisu spašeni, da ako bi Isus došao večeras da bi propali sa svetom. I vi bi...A vi ste voljni da uzmete malu mrvicu vere koja je bila položena u vaše srce, i da dođete večeras za sto, i predstavite malu mrvicu vere pred Bogom, da li biste voleli da to učinite? Da li biste samo ustali i došli ovamo da bi se mi molili za vas ovde kraj oltara.

207 Da li biste želeli doći bez ikakvog odugovlačenja? Samo dođite dole. Bog te blagoslovio moj brate. Hoće li doći još neko? Neka Gospod bude s tobom, moja sestro. Samo dođite ovamo. Ima li ovde još nekoga ko čeka na mrvicu, da li bi samo došao do Gospodnjeg stola? Recite: “Gospode, nisam dostojan da dođem. Ja sam – ja sam...Ja sam jedan pas. Samo sam...Nisam ni ja dostojan baš kao što nije bila ni ta žena, ali dolazim samo po mrvici?” Hoćeš li doći prijatelju grešniče? Dođi, možda je ovo poslednja prilika.

208 Vidite li kakav svet danas postaje? Ljudi više ne žele doći. Jedva ih možete uveriti. Izgleda kao da je Evanđelje otišlo na misijska polja.

209 Bog te blagoslovio moj brate. Bog te blagoslovio. Pa to je predivno. Stanite samo ovde, samo na tren.

210 Hoće li još neko stati ovde pored i reći: “Staću ovde sa ovim čovekom.” Gospod te blagoslovio sine. Gospod te blagoslovio brate. Tako je. Dođite dole i recite: “Ja želim mrvicu, Gospode. I mrva je za mene dobra. Nešto mi je dotaklo srce. I sada ja dolazim.” Bog te blagoslovio sine. Bog te blagoslovio moj brate. Stanite ovde.

211 Da li još neko oseća malu mrvicu u svom srcu, vere, što bi vas privuklo da sada dođete za sto? Hoćete li doći sa ovih četvoro mladih ljudi koji čekaju? Večeras sam pričao o jednoj ženi, a dolaze muškarci. Šta je s time sestro? Zar nećeš i ti da dođeš po tu mrvicu? Imaš li to malo vere koje ti govori da grešiš?

Kažete: “Pa, ja ne znam kakva je to mrva, brate Branhame?”

212 Ta mrva je sada u tvom srcu, koja ti govori da grešiš? Treba da se pokaješ. Hajde, zar nećete? Ustanite i dođite brzo i dražesno, ka izvoru ispunjenom Krvlju. Zar se nećete pokrenuti? “Ja grešim brate, moli se za mene.” Dođite ovamo. Bog te blagoslovio brate. Bog te blagoslovio.

213 Još neko? “Želim samo mrvicu, Gospode. Ovu malu mrvicu u svom srcu, dolazim sada da to predstavim.” Hoćete li doći?

214 Dakle, ima li ovde nekoga ko je povratnik u greh, ko je odlutao, i želeli biste da dođete, hoćete li sada doći?

215 Ima li nekoga bez Svetog Duha, da niste primili Svetog Duha? Ooo, prijatelju, ako je ovo Svetlo tebi postalo toliko stvarno, u poslednjem danu, zar nećeš doći i ustati i ti takođe? Ovo bi možda moglo biti vreme da velika želja u tvom srcu, da ti nešto govori: “Verujem da će mi Gospod dati večeras krštenje Svetim Duhom? Želim da dođem i da stanem.” Dođite oko oltara. Hoćete li učiniti? Budite s nama u molitvi, vi koji osećate tu malo mrvu da: “Treba mi Sveti Duh.” Ako jedan čovek može doći skroz iz Ohaja, da doleti ovamo mlaznim avionom. Bog te blagoslovio, brate Grant. Prezbiterijan koji može doleteti skroz iz Ohaja, ovamo dole, u mlaznjaku da bi stao pred oltar, a šta je onda sa ljudima iz Feniksa?

216 Bog te blagoslovio moja sestro. Stanite samo ovde na tren. Zar nećete doći?

Teče iz Emanuelovih vena.

217 Zar nećete doći gde je Izvor otvoren večeras, upravo ispunjen sa dobrim Božijim stvarima? Pitam se, dok čekamo samo još malo, sigurno da ima i više od toga ovde, od samo uzimanja mrvica. Sigurno da bi trebalo biti. Hoćete li doći? Samo učinite kako to tražim od vas, jednom. Sa ozbiljnošću u srcu recite: “Ja dolazim. Ovo je moj trenutak da dođem. Svakako dolazim.” Bog vas blagoslovio sestre. To je veoma dobro. Mi čekamo sada veoma strpljivo, da vi dođete.

218 Pognimo sada svoje glave dok još čekamo, pevajmo ovu pesmu u crkvi.

Postoji izvor ispunjen Krvlju

- Koji teče iz Emanuelovih vena.
- 219 Zar nećete sada doći? Zar nećete uzeti svoju mrvicu i doći?
...pod tom Krvlju
Ako želite Svetog Duha, zar nećete doći, dođite sada?
Izgubiće sve svoje mrlje krivice,
Izgubiće sve svoje mrlje krivice;
I kada se grešnik zaroni pod...
Dođi prijatelju.
Izgube sve...
Umirući lopov...radovao se da vidi
...?...ovde kraj oltara. I vi...?...
Koliko god grešan,
Oprani su svi njegovih gresi.
Bog te blagoslovio, moj brate. Tako to treba učiniti.
- 220 Pitam se, da li će propovednici doći ovde i da budu sa nama. Propovednici koji su u zgradi, dođite ovamo i stanite sa nama, samo jedan minut, instruktori koji – koji su zainteresovani za izgubljene duše.
Mogu li ja, zao kao i on što je,
Sprati sve svoje grehe.
- 221 Pitam se da li ovde ima nekog propovednika, instruktora Reči, koji bi voleo doći. Upamtite, odlučuje se o večnom odredištu upravo sada. Ovde je oko sedmoro do osmoro, deset osoba stoji ovde. I znate li šta to znači? Jedna duša vredi deset hiljada svetova. Ne smemo to olako uzeti.
- 222 Dakle, vi što ste bolesni, a želite molitvu vere za sebe, hoćete li samo ustati upravo tamo gde ste, koji ste bolesni i u potrebi. To je dobro.
- 223 Dakle, moja braćo propovednici, upravo tako, položite ruke na te ljude.
- 224 A vi koji ste bolesni, stanite blizu jedni drugih, da bi mogli staviti ruke jedni na druge. Dakle, Biblija je rekla, vama koji ste bolesni: “Ovi znaci će slediti one koji veruju.” Vi mora da ste vernik inače ne bi stajali. “Ako polože ruke na bolesne, oni će ozdravljati.” Vi znate da je to tačno. To je Pismo koje ne može izneveriti.

225 A ovim pokajnicima koji dolaze na oltar, moja braćo i sestre koji večeras dolazite na oltar, smrtna bića koja znaju da se jednom moraju sresti s Bogom. Biblija je rekla da gresi nekog čoveka idu pred njim a neki za njim. Vi svoje ispovedate večeras, tako da će vaši gresi ići pred vama, i biće vam oprošteni kroz Krv Gospoda Isusa.

226 I vi koji ste ovde i tražite krštenje Svetim Duhom, Bog je obećao u Delima Apostolskim u 10.-oj glavi. Čitamo: “Dok je Petar još govorio ove Reči, Sveti Duh je pao na one koji su slušali.” Bili su toliko gladni! A sada ste vi gladni. Vi ste doneli tu malu mrvicu ovamo. A sada uzmimo pravi puni obrok Božijih blagoslova. Sve to je za vas.

227 Dakle, vi koji verujete u molitvu, pognimo zajedno glave i molimo se sada i verujmo. Dakle, samo zaboravite ko je oko vas. Znajte da nema nikoga oko vas do samo Isusa Hrista. I svaki neka se moli na svoj način, onako kako ste navikli da se molite. A ja, braćo, polažem svoje ruke na ove ljude, i verujmo sada da će Sveti Duh doći i učiniti te stvari, za koje mi molimo.

228 Naš Nebeski Oče, mi osećamo da ovde ne stojim za badava. Zahvaljujemo Ti za ove duše. Mi znamo da si Ti ovde sada da ih spasiš. Molim se da Ti to daruješ, Gospode. Neka njihova vera gleda izvan svake senke sumnje. Neka ovi što traže Svetog Duha, na kojima su položene ruke vernika, i za bolesne i namučene, neka se Božija sila pokrene u ovoj zgradi, naviše i nadole preko crkvenih odeljenja i kroz ove ljude. I spasi svakog grešnika, ispuni svakog vernika Svetim Duhom i isceli svaku bolesnu osobu. Daruj ove stvari, Gospode. Ja verujem da si Ti ovde, a Ti si isti juče, danas i zauvek. Tvoja obećanja ne mogu izneveriti.

229 Verujemo da si Ti opunomoćio Svoju Crkvu, i oni su otišli gore u grad Jerusalim. Otišli su u gornju sobu, i bili su tamo, neprestano, proslavljali i blagosiljali Boga. “I iznenada došlo je s Neba huka silnog jakog vetra, i To je ispunilo celu kuću tamo gde su se oni skupili.” Ti si isti i u stanju si da učiniš to isto. Neka sila, koja se spustila na dan Pentekosta, krsti večeras ovu grupu ljudi, u silu uskrsnuća Isusa Hrista. Ova molitva je prineta u Isusovo Ime,

za ove ljude, za Božiju slavu.

230 Podignite sada svoje ruke. Moljena je molitva vere, molitva vere za oprostjenje. Podignite svoje ruke i recite: “Slava Gospodu.” Počnite samo da Ga proslavljate i da Ga blagosiljate radi toga. Samo ispovedite svoje grehe. Is-...Verujte od sveg srca. Podignite svoje ruke ka Bogu i recite: “Hvala Ti, Gospode Isuse.” Ja verujem da mi ovog trenutka, da mi Ti daješ Duha Gospodnjeg, da me krštavaš Svetim Duhom i daješ mi blagoslove.

U redu, sestro, dođi...?...